

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի կես տարվանը 6 ռուբլի
Առանձին համարները 7 կոպեկով
Թիֆլիսում գրվում են միակայն խմբագրատան մէջ
Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».
Տ է Լ Է Ք օ ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերէն)
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզումով
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաբանիւր բառին 2 կոպեկի
Տ է Լ Է Ք օ ն № 253.

Հ Ի Մ Ն Ա Պ Ի Ր Գ Ի Ր Գ Ո Ր Ա Ր Մ Ե Ր Ո Ւ Ն Ի

ՆԵՐԿԱՅ 1896 ԹԻԱԿԱՆԻՆ

ՄՇԱԿ

24-րդ ՏԱՐԻ

24-րդ ՏԱՐԻ

ԳՐԱԿԱՆՆԵՐԻ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

Հրատարակվում է Թիֆլիսում, նոյն գիրքերով, նոյն պրոգրամայով և նոյն ուղղությամբ և ամբ: Մենք ստանում ենք սեփական հեռագրերն էր:

Բ Ա Տ Ա Ն Ո Ր Գ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ն Ը Շ Ա Ր Ո Ւ Ն Ա Վ Վ Ո Ւ Մ Է

«ՄՇԱԿ» տարեկան գինը թէ Ռուսաստանում և թէ արտասահմանում 10 ռուբլի է, տասն և մէկ և տասն ամսվանը՝ 9 ռ., ինն և ութ ամսվանը՝ 8 ռ., եօթ ամսվանը՝ 7 ռ., վեց ամսվանը՝ 6 ռ., հինգ ամսվանը՝ 5 ռ., չորս ամսվանը՝ 4 ռ., երեք ամսվանը՝ 3 ռ., երկու ամսվանը՝ 2 ռ., մի ամսվանը՝ 1 ռուբլի:
«ՄՇԱԿ» գրվել կարելի է ԹՄԲԱԳՄԱՍԱՆԸ (Քաղաքային և Բարձրագույն փողոցների անկյուն):
Կայտարարութիւններից «ՄՇԱԿ» գրվելու համար, և առհասարակ նամակներ և ծրարներ ուղարկելու, պէտք է դիմել նետեայ հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ», իսկ արտասահմանից՝ Tiflis, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

ԲՈՎԱՆԻԱԿՈՒԹԻՒՆ

Առաջադիմական շարժում. Անդրկասկան և Գերմանիան. — ՆԵՐԿԱՅ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Բեթլեհէմի աստղը. Բանտային թէֆորմը. Արժանի յարգանքը. Նամակ Հին-Նախապատերազմից. Ներքին լուրերը. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Վերջին տեղեկութիւններ. Ֆրանսիա. Նամակ Պարսկաստանից. — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻՆԵՐ. — ԲՈՐՍԱ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ Հայերը.

ԱՌԱՋԱԳԻՄԱԿԱՆ ՇԱՐՃՈՒՄ

Առաջադիմական այն շարժումը, որ սկսվել է մեզանում երօպական լուսաւոր մտքի ազդեցութեան տակ, ստանում է օրրատօրէ աւելի մեծ և ընդարձակ ծաւալ և թէև դանդաղ, բայց հաստատ կերպով բազմանում է աշխիւ գործողներին, քաղաքացիական լայն հայտացքներով օժտված անձնատուրութիւնների թիւը:

«Մշակ» իր 23 տարի գործունէութեան միջոցին ամենամեծ և ամենահաստատարիմ կերպով աշխատել է նպաստել լուսաւորութեան և քաղաքակրթութեան տարածմանը մեր երկրի մէջ: Մի կողմից՝ նա կատարել կուի է մշիւ այն նախապաշարմունքներին, նեղ հասկացողութիւններին և անհամբերող ոգու դէմ, որոնք յատուկ էին մեր հին կենսերին, միւս կողմից՝ նա ան-

ձանձիր աշխոյժով և եռանդով սերմանել է աւելի կատարելաւ և լուսաւոր կենսերի փրկարար սերմեր:

Մեր հին ախական կենսերը խեղդել էր ինքնազործութեան և անհաստատական ազատութեան արտայայտութիւնները: Ամեն բան ձեռած, կորած, սահմանած էր: Կենսերի մէջ նոր բարոյական պահանջներ չէին կարող երևան դալ և եթէ երևէին, խեղդող պէտք է խեղդուէին ընդհանուր մթնոլորտի մէջ:

Ո՛ր կողմը և շարժվե՞ք՝ ամեն տեղ խոչընդոտներ, կաշկանդումներ և կապանքներ արդեք էին լինում փոփոխութիւններ անելու: Ամեն գործի մէջ սահմանափակում, ամեն տեղ լծադած կենսը և կղզիանալու ձգտում: Ընտանիք ընտանիքից, զիւղ զիւղից, գաւառ գաւառից, ազգութիւն ազգութիւնից, կրօն կրօնից խորթանում էին, ոչ մի կապ չէր հաստատելով մարդկանց մէջ:

Եւ հետեանք այն էր լինում, որ նոյն իսկ ամենասահմանափակ շրջանում դուք գտնում էիք զանազանութիւն մարդկանց լեզուի, բարբառի, հասկացողութիւնների, ձայնակների մէջ, և երբեմն ամենախոր ատելութիւն և թշնամութիւն դէպի միմեանց: Կենսերի վրա զրոյշված էր շինականութեան և մտաւոր սօրիւնութեան կնիքը:

Բայց ահա լուսաւոր առաջադէմ մտքը ոկտում է մուտք գործել մեր երկրի մէջ: Մարդուն ասում են, թէ ըստ մտածողութիւնը, որ մինչև այժմ կաշկանդված էր, ունի իր իրաւունքները: Գուցարող եւ քրննադատել ըստ շրջապատող կենսերը և երկայնութիւնը, դու ոչ միայն իրաւունք ունես, այլ և պարտաւոր ես հաշիւ պահանջել հասարակական գործողներից: Գուցարող և խորշեա ըստ հարեանից և ապրես կղզիացած, այլ ընդհակառակը՝ պէտք է ըստ և նրա մէջ հաստատես համերաշխութիւն գործելու ընդհանուր բարոյութեան համար: Կրօնական և ազգային առանձնայատուկութիւնները չը պէտք է մարդկանց բաժանեն և թշնամացնեն միմեանց դէմ. համերաշխ ոգին և ընդհանուր քաղաքակրթական իրէաշնորհ պէտք է մարդկանց մտանցնեն միահամուռ գործունէութեան համար:

Ամբողջ հին աշխարհի կենսերը թշնամութեան և միմեանց վնասելու գաղափարի վրա էր ստեղծված, և նա բերաւ շատ խոյտառակ և անմխիթար հետեանքներին, ընդհանուր չքաւորութեան և դժբաղդութեան: Քաղաքակրթութեան պատմութիւնը և փորձը ցոյց են տալիս, որ մարդկային զանազան խմբերին, համայնքներին, ազգութիւնների միմեանց օգնելու, համերաշխ գործելու մէջն է ոչ միայն ընդհանուր, այլ և իւրաքանչիւրի բաղաւորութիւնը և երջանութիւնը:

Խաւար ու տղիտութիւնը և աշխարհիւ չարիքը շատ մեծ են և նրանց վերացնելու համար անհրաժեշտ է, որ ամենքը գործեն, ամենքը աշխատեն: Թող այդ ընդհանուր գործի, համերաշխութեան գաղափարը ուղեղի մեջ և առաջիկայում գործելու երկրի և ժողովրդի առաջադիմութեան համար:

ԱՆԳՂԱՆ ԵՒ ԳԵՐՄԱՆԻԱՆ

Անգլիայի և Գերմանիայի մէջ ծագած դիպլոմատիական ընդհարումը հետզհետէ աւելի ծանր և լուրջ վերադարձը է ստանում:

Այդ ընդհարումը տեղի ունեցաւ անցեալ դեկտեմբեր ամսի վերջերին՝ Տրանս-

վալի հարցի առիթով: Երբ տեղի ունեցաւ Տրանսվալի դէպքը՝ Գերմանիան անմիջապէս այնպիսի վճռողական դիրք բռնեց և գերմանական կայսր Վիլհելմը հաւաքեցին փորձիկան հանրապետութեան նախագահ Կրիզզերին ուղղած իր հեռագրում այնպիսի լեզու գործածեց Անգլիայի և անգլիական կառավարութեան դէմ, որ մինչև այդ ժամանակ չը տեսնված բան էր երկու բարեկամ պետութիւնների դիպլոմատիական յարաբերութիւնների պատմութեան մէջ:

Գերմանիայի այդ ազդու և վճռական քայլը ստիպեց Անգլիային յետ նահանջել և դրանով ի հարկէ, անգլիական ազգային արժանապատուութիւնը մեծ հարուած կրեց. իսկ երբ Կապիան կրօնիայի միմիսոր Բոթս հրաժարական տուաւ իր պաշտօնից, գերմանական քաղաքականութեան յաղթանակը այդ ընդհարման մէջ կատարեալ դարձաւ:

Մերկայ դարի ընթացքում Անգլիան դուրսէ առաջին անգամ իր առաջ տեսաւ մի համարձակ և վճռողական դիմադրութիւն և գուցէ առաջին անգամ ստիպեց խոստովանել, որ ինքը յաղթված է:

Առհասարակ, 1895 թիւ ընթացքում և մանաւանդ վերջին ժամանակներս Գերմանիան Եւրոպայի արտաքին քաղաքականութեան մէջ շատ որոշ և ազուր դիրք բռնեց: Չը մտաւանք այն նշանաւոր դիրքը, որ նա խաղաց հայոց հարցում, միանալով թէև շատ ուշ, Ֆրանսիայի և Ռուսաստանի հետ և անդամայնութեամբ Անգլիայի ձգտումը և ցանկութիւնը՝ ճնշում գործելու Թիւրքիայի վրա:

Գերմանիայի այդ դիրքը պատճառ եղաւ, որ Անգլիան յանկարծ իրան առանձնացած և կղզիացած գտաւ Եւրոպայում: Նոյն իսկ Խալիսիան, որ առաջ ամեն քայլում հետեւում էր Անգլիային և նրա քաղաքականութեան, հեռացաւ նրանից:

Հասկանալի է, որ Գերմանիայի այդ ընթացքը և անգլիական արտաքին քաղաքականութեան, մանաւանդ Սոլբերգի պահպանողական կարիքները դիպլոմատիական գործունէութեան այդ նշանաւոր անաջողութիւնը սարսափելի կերպով զրգանցին

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՀԱՅԵՐԸ

Պատմական-ազգագրական ակնարկ

Կիւիլի համալսարանի պրիւատ-դոցէնտ Ա. Գրենը, որը երկու տարի առաջ Թիֆլիսում մի քանի դասախօսութիւն կարգաց հայոց պատմութեան Եւրոպայի մասին, սկսել է հրատարակել մի շարք հետազոտութիւններ թէ կովկասի և թէ հայոց պատմութեան մասին: Նորերս, «Кіевлянамъ» լրագրի մէջ նա գրել է մի պատմական-էթնոգրաֆիական տեսութիւն Հայաստանի մասին, որի առաջին մասն է դեռ հրատարակվել:

Ռուս գիտնականի այդ ուսումնասիրութիւնը թէև գուցէ մի ասանձին նորութիւն չէ պարունակում, բայց մի անխօսի գաղափար է տալիս հայոց պատմութեան, Հայաստանի աշխարհագրութեան և ազգագրութեան մասին, ուստի և աւելորդ չենք համարում «Մշակ» ընթացողներին ծանօթացնել նրա հետ:

I
Հայերը արիական կամ հնդկա-եւրոպական ցեղի մի ասանձին խումբն են կազմում: Նրանց

լեզուն, անկասկած, արիական է իր քերականական ֆեկտիւսներով, բայց այնու ամենայնիւ ներկայացնում է արիական կամ հնդկա-եւրոպական խոսքերի խոստումը մի ուրիշ, օտար տարրի խօսքերի հետ: Թէ որն է այդ տարրը, դիտութիւնը դեռ չէ կարողացել որոշել: Հասանօրէն, այդ տարրը պատկանում է Ասիայի ընածին ցեղերին, որոնց ընդունված է անուանել Տուրանական, չը նայելով լեզուների տարբերութեանը: Հայերի, իրեն կուտուրական ազգի, պատմութիւնը սկսվում է ամենախորին հնութիւնից, Քրիստոսի ծննդից 13 դար առաջ: Ամբողջ Անատոլիայում ցրված են ինքնուրույն կրթողներ և բարեկէֆներ մի ամբողջ շարք, որոնց վրա մի տեսակ հիբրոգիլիական արձանագրութիւններ կան: Երկար ժամանակ դրանք հանելուկ էին դիտանականների համար, բայց անցեալ տարի պրոֆէսոր Խէնսօնը լուծեց և թարգմանեց այդ գրութիւնը: Յայտնվեց, որ նրանց լեզուն հայերէն է, իսկ իրանք, այդ հիբրոգիլիկները պատկանում են Հիտտիտներին, մի հին և կուտուրական ցեղին, որ բռնել էր Կասպովիկան, Կիլիկիան և ամբողջ հիւսիսային Ասիան մինչև Եփրատը: Այդ հայերը կամ Հիտտիտները երկար ժամանակ կազմում էին մանր աւատական տիրապետութիւնների մի միաբանութիւն, բայց Եփրատի յայտնի փարաւոն, Բամզէ II-ի կամ Սէզոստիսի օրով՝ նրանք միացան մի այնպիսի ցեղի իշխանութեան ներքոյ, որից լինում էին երկրի

գլխաւոր աստուածները—Յատիկի և Թարիւրի կամ Թարքիլիայի գլխաւոր քրմապետները: Այդպիսի թէօփոլոգիական սկզբունքների վրա պահպանվում էր յարգանքը դէպի արքայական իշխանութիւնը այն երկրի մէջ, որ այն ժամանակ ևս ներկայացնում էր աւատական տիրապետութիւնների համախմբութիւն՝ մի վեհապետի իշխանութեան ներքոյ:

Գրանցի յետոյ կազմելով կանօնաւոր զօրք, ունենալով բարձր աստիճանի կուտուրա, և մինչև անգամ, ինչպէս կարծւում է, գրականութիւն, հայերը հասան այնպիսի հզօրութեան, որ կարողացան յաղթական կերպով կուել Եփրատի սի հետ և գրաւել ամբողջ Փոքր-Ասիան: Նրանցից հաւածված Եփեսոսի ծովի եզրերի յունական կամ եսվանական (jovone) ցեղերը—տիրրէնցիները, սեկունները և սարգիսցիները, ստիպած էին գաղթել ամբողջ խմբերով: Այդ ցեղերը փարաւոններից, ցրվեցին Արևելահայաստանի Յունաստանի, Սիլիկիայի, Սարգիսիայի և Խալիսիայի արևելի վրա: Պրոֆէսոր Խէնսօնը կարողացել է գտնել, որ յօնիական յայտերը շատ կուտուրական փոխառութիւններ են արել հայերից: Այսպէս, օրինակ յայտնվում է, որ «ար ի սոն աստ» և «տի բան ի սա» անկասկած հայկական ծագումն ունեն (հայերէն—արքայ, թագաւոր և տիրաւ, տիրող, տիրել բառից): Բայց արեւելքի ուրիշ աւատական պետութիւնների նման, հետտիտային

պետութիւնը բաժանվեց բազմաթիւ ասանձին թագաւորութիւնների և տիրապետութիւնների: Այսպէս կուտուրական և մտաւոր անաբոսութիւն, որին նպաստեցին և Արիւսյում ասորիները ձեռքով կատարելով սարսափելի արշաւանքները: Այդպէս էր վիճակը մինչև Ըրդ դարի վերջ Գրիտաուից առաջ: Այդ ժամանակ արիական ցեղի գլխաւոր խումբը դեռ ասորում էր առաջաւոր Արիւսյում: Գրանք հայերէն էին, յետոյ պարսիկները, որոնք այդ ժամանակ սկսում էին Արմենիայի լծի ախում, և մեղացիները: Ատորեստանի մշտական արշաւանքները վերջապէս սթափեցրին արիացիներին իրանց թիւրքութիւնից, և նրանք մի անգին դաշնակցութիւն կազմեցին մեղական պետերի գերիշխանութեան ներքոյ: Այդ պետերից մինը, Կիւքսար կամ Կաշտարիստու, կարողացաւ կործանել Նինուէն: Գրանից յետոյ արիացիները յաղթանակեցին ամբողջ հիւսիսային Միջագետքը, յետ մղեցին քարթլիզական կամ վրացի ազգաբնակչութիւնը դէպի Կովկասի սարերի առաջակողմը, և անա այդ ժամանակից, այն է Գ. առաջ Լ. դարից սկսած, հայերը երկուս են այժմեան թիւրքաց Հայաստանում, յետոյ այդտեղից անցնում են այժմեան Ռուսահայաստանը: Գրանից յետոյ հայերի պատմական վիճակը մինչև Ալեքսանդր Մեծի կայսրութեան ժամանակների ժամանակը մեղ անյայտ է: Հերոդոտի և արձանագրութիւնների համեմատ, Պարսկաստանի զօրեզանալով Հայաստանը

ամբողջ Անգլիայի գայլոյթը Գերմանիայի և Վիլհելմի կայսրի դէմ: Հասարակութեան և մամուլի մէջ այժմ խոսակցութեան միակ առարկան Վիլհելմի հեռագրերն է, որը համարում են ամբողջ անգլիական ազգի վերաւորանք: Մամուլը մինչև այժմ չէր տեսնված խիստ և անըզարգաւարի լեզու է բանեցնում և յարձակումներ է գործում Գերմանիայի և Վիլհելմի կայսրի դէմ:

Ի հարկէ, նոյն գրամով վճարում է Անգլիային և գերմանական մամուլը, որի ներկայացուցիչները մինը ահա ինչ է գրում:— «Բրիտանական առիւծը մռնչում է, բայց այդ ստոր կենդանին չէ համարձակում կրծել: Կա ստորկաբար սողում է՝ հէնց որ լսում է մարտիկ շատաչիւնը»:

Յուզումները և գայլոյթը Անգլիայում հասել է մինչև այնտեղ, որ Լոնդոնի կղզիներին այն անպաշտօնը, որտեղ Վիլհելմի կայսրը անկամ է զրկված պահանջում են ջնջել նրա անունը անգլիական ցուցակից:

Թէ ինչով կը վերջանայ եւրոպական երկու մեծ, կուլտուրական և ցեղակից ազգերի մէջ այս ընդհարումը, այդ ի հարկէ, ցոյց կը տայ մտակ ապագան. բայց չէ կարելի չը նկատել, որ Անգլիան, եթէ այսօր ամբողջ եւրոպայում կղզիացած է և ոչ մի դաշնակից չունի, դրա պատճառը մասամբ նրա ետատէր և շահախնդիր քաղաքականութիւնն է, որը արտայայտվեց և հայոց հարցում:

Քաղաքակրթութեան և խաղաղութեան ընդհանուր շահերի համար ցանկալի էր սակայն, որ այդ ընդհարումը իր լուծումը ստանար խաղաղասիրական շաղթով և անօգուտ արեւնահարութեան պատճառ չը դառնար երկու բրիտանաց և կուլտուրական երկիրների մէջ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲԵՐԼԻՆԻ ԱՍՏՂԸ

Հազար ութ հարիւր իննսուն և հինգ տարի առաջ, Հրէաստանի մի խում անկիւնում, կատարվեց այն իրողութիւնը, որին դարեւրով սպասում էր մարդկութիւնը: Դիմեց հրաշալի մանուկը, որ յեղաշրջեց տիեզերական պատմութիւնը և հարիւրաւոր միջոցների համար նոր կենսաք հաստատեց:

Բեթլեհէմի անչոր մուտրի վրա վայելող աստղը, որ աւելում էր զարուար անչորութեան մէջ քարացած Հրէաստանին երկնային խաղաղութիւն և երջանկութիւն այնքան անխիւ մեծ ու փոքր աշխարհների հարեզոյնները և ամեն տեղ հրաշքներ գործեց. հաւածեց կոպիտ տարբարարութեան խաւարը, արձակեց մարդկութեան կաղկապած ձեռքերը և նրան յանձնեց իր վերստին, նոսրական խորհուրդը—մշակել ստուսարական և նահանգ դարձաւ և մնաց այդպէս մինչև մակեդոնական նուաճումը: Ալեքսանդր Մեծի մահից յետոյ մենք գտնում ենք այդ երկրում դարձեալ անկաս աւատական իշխանութիւնների մի ամբողջ շարք: Աւելորդ չէ նկատել, որ Պարսկաստանում բոլոր ազգերը բաժանված էին արիւնքի և անարիւնքի:

Այն հասկացողութիւնը, որ մենք ունենք նահանգի, իբրև պետական ամբողջութեան վարչական մի միութեան մասին, այստեղ յարմարվում է միայն անարիւնք երկիրներին: Արիւնքը, որոնց թուով հաշուում էին և հայերին, կազմում էին միշտ համայնքների կամ դասակարգերի մի աղբատ միաբանութիւն, որոնք ընտրում էին իրանց համար մի ընդհանուր վեհապետ—պարագուս և յետոյ ենթարկվում էին նրա իշխանութեան: Երբ պարսկական արիւնքը տեսան մակեդոնական կառավարութեան թուլութիւնը, ներանդ իրանց պարագուս ընտրեցին մէզական իշխաններին Արշակունեաց ցեղից և թովափեցին օտար լուծը: Այդ հիման վրա Հայաստանում հաստատվեց Արշակունեաց հարստութիւնը: Բայց, ընդհանրապէս, այդ ժամանակ Հայաստանի թագաւորները շատ չնչին դեր էին կատարում: Նրանք խաղաղ էին հզոր նախարարների (ֆեոդալ) ձեռքում, և, ինչպէս երևում է, շատ քիչ ժողովրդականութիւն էին վայելում երկրում: Դրանով և բացարձակ է այն հեշտութիւնը, որով այդ ժամանակ կատարվում էին հոռուցանքների և պարսկների արշաւանքները Հայաստանում:

պանդների հայրենիք դարձած հողը և ազատ հոգու, անկաս մտքի զօրութեամբ հրաշակեցող նրանից մի փառաւոր, ծաղկած աշխարհ:

Հրաշալի մանուկը իր պարզ վէճի վարդապետութեամբ վեհագոյն սկզբունքներ հիմնեց: Նա ոչնչացրեց քարացնող ծիսականութիւնը, ձեռնարկեց քաղաքացիական արդարադատութիւնը, որ կտուրների վրա կուրծք էր ծեծում Աստուծու և աստուծայինի անունով, իսկ ամբողջ, լուսնայն, կատարում էր ամբողջութեան բոլոր սփրնքները: Նա մեծարեց կենդանի, իրական գործը, որ մարդու երջանկութեան համար է կատարվում, նա բարձրացրեց մարդկային անհատի նշանակութիւնը, իրաւունքները և հասկացրեց աշխարհին, որ ոչ ստանալով, ոչ չղձերը, ոչ ծիսական օրէնքի պաշտօնէութիւնը չեն կարող երբէք իտարիւնել այն երկնային գործը, որ նա բերել է իր հետ աշխարհ և յանձնում է մարդկութեան:—Նա ինքն էր որ ծաղկում էր հրէաների տանապիւն պարծենկոտութիւնը և ցոյց տալով տանարը, ասում էր. բարբ քարի վրա չը պիտի մնայ: Իսկ երբ հրէան պարծենում էր իր հայրերի անունով՝ նա ասում էր, թէ աստիճանի հայրերի արածները մայր սրբիկների փրկութեան չեն ծառայի:

Ունէք դուք մի բաժակ ցուրտ ջուր ձեր փոքր եղբորը տալու համար: Կարող եք ցուր լուծել ձեր օրհնութիւնը մէկը, որպէս զի կարոտ մարդը քաղցածութիւնից չը մեռնի:

Փարիսեցիական բարոյականութիւնը, նա, որ ամեն արատ և ամեն կեղտ հեշտութեամբ սերում էր ծիսական արարողութիւններից, չէր կարողանում պատասխանել այդ համեստ, պարզ հարցերին: Պատմաձեւանների, տիտղոսների, նուիրական անհնդութիւնների տակ սքողված մարդակերութիւնը խուսափում էր այդպիսի ակնարկներից:

Եւ այդ պատճառով նա, որ դուրս էր Բեթլեհէմի մուտրից, պարզեց իր կտուրը—կուր և կրակ գցել մարդկութեան մէջ, մինչև որ կը հաստատվի յափառանքային ճշմարտութիւնը:

Նա ինքը եղաւ այդ անդի կուրի ստալին գործը: Եւ նրանից յետոյ, երկար դարերի ընթացքում, զեռ չարունակից հուրը և կուրը: Առաջ կան բարձրագիւր եկեղեցիներ, որոնցից իրարանչուր իր ստանձին բացատրութիւնները տըւեց քրիստոնէական վարդապետութեան: Գարեբրի ընթացքում աղբիւրի միտքն ու բողոքներն այն էր, որ աւելի մտակ լինի այդ վարդապետութեան, աւելի ճիշդ բարձնէ նրա հուրիւնը:

Չեզ ընդհանուր պատմութիւնը ցոյց է տալիս, թէ ինչպէս և ինչպէս կատարվեցան աշխարհի վրա մարդկային այդ բողոքները իրագործելու համար: Իսկ այժմ:

Որքան գեղեցիկ, որքան չընող յիշողութիւններ է ծնեցնում մեր մտքի մէջ Կրօնի ստեղծութիւնը: Այն արժանիքն ասողը, մտորը, հովիւնեկնում:

Քրիստոսի ծննդեան Գ-րը դարձավ Պարսկաստանում տեղի ունեցաւ յեղափոխութիւն: Չուտ պարսկական մի հարստութիւն, Սասանանը, գրաւեց երկիրը, իսկ Արշակունիներին ամեն տեղից վաճուղում էին կամ կոտորում: զբա հետ միասին իբրև պետական կրօն հրատարակեց զբողոքութիւնը, որ այդ ժամանակ զարգացել էր Պարսից ծոցի մօտ և այդտեղից էլ սկսել էր իր շարժումը: Հայ Արշակունիները վեհեցին իրանց ազգականների վրէժն առնել, և հայոց թագաւոր խորովը սրով և հրով ոտնակոխ արաւ խուովութիւններից: Սակայն որովհետև նրա ձեռնարկութիւնը անձնական գործ էր և ոչ ազգային ուստի և ոչ մի աղբողութիւն չունեցաւ, և խորովի մահից յետոյ, որ սպանվեց մի հայրենասէր պարսիկ ձեռքով, Հայաստանը նորից մըտաւ պարսկական թագաւորութեան կազմութեան մէջ:

Բայց այդ տեսակ վիճակը նպաստաւոր չէր Հոռոմի շահերին: Հոռոմական կայսր Գիոկլեոսի հետը հրատանեց գտնել հայ Արշակունեաց ցեղից մի իշխան, Տրպատին, առեց նրան զօրը և պատկեց նրան հրատանանի թագաւոր:

Այդ միջոցին հայ նախարարներին ևս դուր չէր զալիս Պարսկաստանի երկաթէ լուծը, և նրանք բոլորը նոր իշխանի կողմը բռնեցին: Այդ հանգամանքի շնորհով, Տրպատը կարողացաւ կազմել Հայաստանից մի առանձին տէրութիւն՝ հոռոմական հովանաւորութեան ներքոյ: Երբ կոտանդե-

րը, աստուծային մանուկի աղբառիկ պարուրները, այն զիւղական պարզ, նահապետական միջնաւայրը, ուր լոյսը աշխարհ եկաւ: Տօնը գեղեցիկ է, նա յոյսերի վերածնութիւնն է, նա մանուկ բրիտանութեան արշաւանն է: Մենք մտքով կանգնած ենք համաշխարհային վերանորոգութեան սկզբում, հիանում, հրճվում ենք, որովհետև գիտենք, թէ ինչ մեծ, հսկայական հասակ է քայել մուտրի մէջ դրած այդ մանուկ գործը:

Բայց մի վայրկեան է հարկաւոր մեզ այդ հոգեկան ցնձութիւնների մէջ. այդ վայրկեանը ինքը, մուտրի մանուկն է հուշակէ վրկարար: Մտածենք մի վայրկեան. ո՞վ էր նա, ինչ էր ասում և մենք ինչ ենք անում:

Թող կենալը, մեր կենալը պատասխանէ այդ հարցերին: Թող նա ցոյց տայ, թէ ուր է մի բաժակ ցուրտ ջուրը, թող նա գտնէ, թէ որ ձեռք, որ ծիսական կանօնը լուծվեց՝ մարդու արժանապատուութիւնը բարձր և բարձր պահելու համար:

150

ԲԱՆՏԱՅԻՆ ՔԵՅՈՐՄՈՒՐ

Անցեալ տարի, դեկտեմբերի 13-ին, տեղի ունեցաւ մի վերին աստիճանի նշանաւոր և համակրելի կարգադրութիւն: Բարձրագոյն հրամանով բանտային կառավարութեան գործը ներքին գործերի մինիստրութեան իրաւասութիւնից յանձնվեց արքայազատութեան մինիստրութեան:

Արքայազատութեան և քրէական պատի գլուխաւոր նպատակը միայն այն չէ, որ պատասխար հասարակութիւնը շարագործներից և փակի ներանց ամբողջ բանտերում, ոչ, նրա անհնազանդութիւնը նպատակն է—պատասխար հասարակութիւնը յանցաւոր և վտանգաւոր անդամներից, և մի և նոյն ժամանակ բարոյապէս ուղղել այդ յանցաւորներին: Պատիժը պէտք է ոչ թէ վախեցնէ, ժամանակաւոր կերպով զուլէ արագործին, այլ բարոյապէս վերանշէ նրան, ուղղէ և արմատաւորէ անէ նրա միջից բոլոր չար հակումները: Ահմանեցեք ամենախիստ պատիժներ, փակեցեք յանցաւորներին ամենախոր և ամենամուխ բանտերում, չըջարտեցեք նրանց բարձր պարագուսը և աշխուրջ պահպանեցե՛ք: Բայց ի՞նչ յանցաւորը, իր պատիժը կրելուց յետոյ, դուրս կը գայ բանտից առաջվայ պէս բարոյապէս փոխացած, չարացած և կը շարժէ հասարակութեան մէջ դառնացած, իր ստալվայ յանցաւոր հակումներով՝ միթէ կարելի է ասել, թէ քրէական պատիժները կատարել են իրանց գործը և երաշխաւորել հասարակութեան ապահովութիւնը:

Փորձը ցոյց է տալիս, որ ամենախիստ պատիժները անօր են պատասխարել հասարակութիւնը վտանգից, որովհետև չը նայելով նրանց, ք-

նոս Մեծը բրիտանութիւնը տիրապետող կրօն հրատարակեց իր կայսրութեան մէջ՝ Տրպատը հետեց նրա օրինակին: Սակայն թագաւորութեան գոյութիւնը այն ձեռով, որի մէջ նրան գաւա Տրպատը, անհարկն էր, մանտանդ քանի որ հզօր պարսկաստանը զրպի էր նրան: Ամբողջ երկիրը ներկայացնում էր անկաս նախարարական տիրապետութիւնների մի կարգ, որոնք ինքնազուրկ կերպով դատում և շարագործում էին քաղաքները մի և նոյն նախարարներից կախումն ունէին, թագաւորը չունէր ոչ զօրը, ոչ գրամ:

Տրպատը փորձեց զիմել նոր կաթողիկոսի օգնութեան, բայց գրանցեց ոչ մի բան դուրս չեկաւ, միայն աղտոտակամութիւնը աւելի զարգացաւ և ինքն թագաւորը դատարկութեան զոհ գնաց: Նրա յաջորդները, յենկելով արդէն վարձկան զօրքի վրա, որոնք գտնվում էին Մամիկոնեան ազգի բնիկ սարապոետների հրամանատարութեան ներքոյ, սկսեցին մի յամառ կուր նախարարների դէմ:

Այն ժամանակվայ բարբերի կոպտութեան չը նորհիւ, այդ կուրի թագաւորների կողմից առաջ էր տարվում ամեն տեսակ անդիտութիւնների մի հանգամանք, որ զինաւորեց նրանց դէմ և հողերակամութիւնը, որ ազգականութիւնով կապված էր այդ նախարարական ցեղերի հետ: Այն ժամանակ նախարարները զիմեցին Պարսկաստանի օգնութեան և առաջ բերին պարսկական աւերիչ արշաւանքների մի ամբողջ շարք: Հայոց թագաւորներից մինը Արշակ II-ը, տեսնելով որ

ցիտիվիտաների և յանցանքների թիւը օր ըստ օրէ աճում է: Պարզ է ուրեմն, որ հասարակութեան ապահովութիւնը պահանջում է, որ բանտերում, պատիի կազմակերպութեան գործի մէջ, զլխաւոր ուղղութիւնը դարձնի յանցաւորների բարոյական ուղղութիւնը: Պէտք է բանտերը և նրանց մէջ սանձաւար պատիժները այնպէս կազմակերպված լինեն, որ յանցաւորների վրա բարոյապէս ներգործեն, սուղեն նրանց, և յանցաւորները, բանտերից դուրս գալով՝ նորից վերադառնան հասարակութեան ծոցը, իբրև պետանի և օգտակար անդամներ:

Բոլոր քաղաքակրթիկ երկիրներում բանտերի կազմակերպութիւնը ձգտում է իրագործել այդ կարևոր նպատակը, մի նպատակ, որից չէ չեղվել և Ալեքսանդր II-ի գծագրած դատաստանական բեֆօրմը:

Սակայն այդ նպատակի իրագործումը դժուար էր՝ մինչդեռ բանտերի կառավարութեան գործը գտնվում էր ներքին գործերի մինիստրութեան ձեռքում: Միակ ձեռնահաս հաստատութիւնը, որ ընդունակ է և կարող բանտային գործը օրինաւորութեան և մարդասիրութեան ցանկալի հիմունքների վրա դնել—արքայազատութեան մինիստրութիւնն է: Նա ունի և աւելի ազատ ժամանակ և աւելի հաւաքութիւն մօտ կերպով զբաղվելու բանտերի գործով, վարելու բանտերի կառավարութիւնը կրկնված և սուսեղ, հետեւապէս և աւելի օրինապահ ու մարդասէր իրաւազեաների ձեռքով, և այդպիսով իրագործելու այն վեհ հպատակը, որին ձգտում է արքայազատութիւնը և նրա սանձաւար քրէական պատիժը—բարոյապէս ուղղել յանցաւորին և վերադարձնել նրան հասարակութեան իբրև պետանի և օգտակար անդամ, և ոչ իբրև դառնացած, անուղղելի շարագործ:

Հ. Ա.

ԱՐՄԱՆԻ ՅԱՐՊԱՆԻ

Այն ընդհանուր շահախնդրական և ետտիրական ձգտումները, որոնցով համարված է մեր ժամանակի կուլտուրական զբաղանքութեան և պարբերական մամուլի մեծ մասը, առաջ են բերել մի ընդհանուր անկում գրական վարք ու բարբի ու էթիկայի: Մովսէսեան երևոյթներ են դարձել այնպիսի դէպքեր, երբ գրականութեան ու մամուլի իսկական կոչման հետ ոչ մի ներքին կապ չունեցող անձինք, զբաղանքութեան և մամուլի հարստահարիչներ, հարստանում են այդ գրականութեան հայտուի հարիւր հազարներ են վասակում, փառաւոր յօբելանների են արժանանում. իսկ բուն գրական գործիչները, մաքր և զրչի մշակները, իսկական կոչում ունեցող հարպարակաւորները և գործընդ մնում են աղքատութեան մէջ, հաղիւ կարողանում են սպանաւնել իրանց գոյութիւնը և շատ անգամ նրանց արդիւնաւէտ գործունէութեան յօբելանները ան-

այդ աղէտներին վերջ չը կայ՝ մտածեց հիմնել մի քանի այնպիսի քաղաքներ, որոնք ոչնչով կապված չը լինեն նախարարների հետ, բնակված լինեն նրանց թշնամի արգաւանակութիւնով, որպէս զի այդ նոր քաղաքների բնակիչների օգնութեամբ վրչի գոռոզ և ամբարտաւան աղտոտակամութիւնը:

Այդ նպատակով նա զիմեց մտադրված, տանջված զիւղական ազգաբնակչութեան և հիմնեց մի այդպիսի քաղաք, բնակեցնելով այնտեղ թախառաջիկներ, պարտականներ և այլն, բայց նախարարները քանդեցին այդ քաղաքը և դրանից յետոյ մասնեցին Արշակին պարսից ձեռքը: Պարսկաստանում նրան բանտարկեցին խուժաստանի ամրոցներից մէկում, իբրև պետական յանցաւոր: Այն ժամանակ հայ հայրենասէրներից մինը, կամենալով ազատել ամբողջ սիրված, ժողովրդական թագաւորին, մի կերպ մըտաւ բանտը, բայց հայոց թագաւորը մեղամաղձութեան բուլետում, անձնասպան եղաւ իր հաւատարիմ ծառայի ներկայութեանը:

Արշակի յաջորդները, վերջապէս ուժասպառ եղան այդ իրանց ուժից բարձր կուրի մէջ, և Հայաստանը Գ-րը դարի վերջում բաժանվեց Բիւզանդիայի և Պարսկաստանի մէջ: Միայն բրիտանութիւնը կարողացաւ ամբողջ հինգ երկրում և յետոյ էլ Հայաստանի փրկութեան և ինքնուրոյնութեան գլխաւոր դրաւականը դարձաւ: (Կը շարունակվի)

Ռուսաց հեռագրական գործակալությունը հեռագրում է դեկտեմբերի 25-ին. «Արտաքին գործերի մինիստրը հայտարարեց դեկտեմբերին, որ գործակալի գեներալ Լյուդևիգիան և նահանգապետ Արզումանյանը հանձնարված են առաջ առնելու բանակցությունները ղեկավարելու արտաքին գործերի մինիստր լինելու մասին, հրապարակական պատերազմների միջոցով:

«Զմիռանիայի վերջին ծովային ջեմալե քաղաքում բացվել է դառարություն տեղական քրիստոնեայ ազգաբնակչության դեմ Զմիռանիայի վարչական-ինստիտուտի ժամանակին ձեռք առած միջոցների չնորոգված վատնումը անցել է:

Յ Ր Ա Ն Ս Ի Ա

Ինչպես յայտնի է՝ Ֆրանսիայի նոր, արևմտահայ մինիստրությունը կողմնակից է չլը մտառ Հանուսուն, արտաքին գործերի մինիստրը նախկին կաբինետի մեջ: Հանուսուն լինելով նախկին մինիստրության անհիջ տաղանդավոր անդամը, նոր մինիստր-հավաքած Լեոն Բուրժուան յանդերմասկեց շատերի կողմից, որ չը կարողացաւ պահել պաշտօնում ազդու մի ընդունակ գործիչ, սակայն, ինչպես երևում է վերջին տեղեկություններից՝ Հանուսուն ինչքան չը կամեցաւ պահել արտաքին գործերի մինիստրի պարտիզը:

Ֆրանսիայի այժմեան քաղաքականությունը յեռանկեղը Ռուսաստանի հետ ունեցած դաշնակցություն է. ուստի, երբ կազմվեց դուռ արևմտահայ մինիստրությունը, շատերը երկիւղ էին կրում որ մի գուցէ Ռուսաստանը անհանկուրտեամբ և անպատանախեամբ վերաբերվի դեպի այդ մինիստրությունը: Հանուսուն, իբրև նորը դեպի մաս, կամեցաւ պահպանել իր հեղինակությունը ապագայ չափավոր կաբինետի համար և առ այժմ բարձր համարեց մինիստրի գործունեությունը փոխանակել հրապարակախոսության հետ:

Ֆրանսիական «Revue de Paris» հանդիսի դեկտեմբերի համարում ապովը մի յոդուած En Orient (Արևելքում) վերնագրով, որը Ֆրանսիական մասուլը միանայն վերադրում է Հանուսոյին:

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍՎԱՍՏԱՆԻՑ

Թաւրիզ, դեկտեմբերի 20-ին
Գեղեցիկ 17-ին Թաւրիզի կանանց բարեգործական նորահաստատ ընկերությունը, Արամեան ուսումնարանի թատրոնական դահլիճում, տուեց մի ներկայացում, մասնակցությունը Արզումանի և սերունդների: Ներկայացումը «Ասպարեզից», Գուրեանի «Սև հողերից» կտորներ և «Ընտանեկան փոխորդի»: Ներկայացումը առհասարակ շատ անաչող էր: «Ընտանեկան փոխորդի» անչափ սառն էր, որ փոխորդից առաջ սիրող մեծերից զրոյեան շատ նման էր:
Գեղեցիկը, կարմուկը, ծաղիկը և բլրացալը մասնակցների կատարած են անուած Թաւրիզում: Զոհերի թիւը մեծ է: Արամեան ուսումնարանից 3 աշակերտ մեռան, առաւել շատ մեռնում են 1—6 տարեկան երեխաներ:
Թաւրիզի հոգաբարձությունը մինչև այժմ էլ գոյություն չունի, հոգաբարձու չը կայ, սառւած են, թէ այս օրերս ընդհանուր ժողով է գումար վելու նոր ընտրություն համար:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ԹՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՑ
10 ՆՎՈՆ, 31 դեկտեմբերի: Տրամադասի դեպարտը Հաստատում լիազորություն ունի տեղեկություններ հաւաքել Ինքնուած և Պարիզում այն մասին, թէ ինչպիսի հայեացք ունեն գերմանահայկան և ֆրանսիական կառավարությունները Տրամադասը չըզբաջնելու վերաբերությունը մի կողմից և հաւաքելու մտքի մասին—Արիստոսի պահանջում է ազանովություն Տրամադասի գերմաններից առաջակային լուրերի ներս մասնակցուն դեմ:
ՄԱՍՍՈՎԱ, 31 դեկտեմբերի: Շունդները նորագոյն յարձակում Մակալէի վրա, բայց նորից յետ մղվեցան:
ԲԵՐԼԻՆ, 1 յունվարի: Գերմանական մինիստրար ստորագրեց 15 միլիոն դոլար ամերիկական փոխառություն համար:

10 ՆՎՈՆ, 1 յունվարի: Հաւաստեցում են, որ անգլիական մինիստրների մեծամասնությունը այն հայեացքն յայտնեց խորհրդում, որ Անգլիան պէտք է հրամարդի եռապետան դաշնակցություն հետ որ և համարախաթմին ունենալուց: Զեմբերլինին, իբր նա դուրս եկաւ փողոց խորհրդից արջունեցին համակրությունը ցոյցերով: Ռեկտի իշխանը գնացել էր կոյունիաների մինիստրությունը խորհրդակցություն:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, յունվարի 1-ին տեղի ունեցաւ Բարձրագոյն ելըը Չեռնուային պալատից դէպի մար եկեղեցին: Պատարալին ներկայ էին Պազաուր Կայսրը, Թագուհի Կայսրուհի Ալեքսանդրա Ֆեոդորովնան, մեծ իշխանուհիներ և իշխանուհիներ: Պատարալից յետոյ Նոյնին Մեծությունները յարձակուրտներ մատուցին եկեղեցում Ս. Սիոսի անդամները, օտար դաւանությունների կրօնակարները, դիպլոմատիական կորպուսի պաշտօնականները: Ժամը 1-ից յետոյ մարտիրոսական դահլիճում Թագուհի Ալեքսանդրա Ֆեոդորովնային յարձակուրտներ մատուցին պալատական և քաղաքացի արկիները: Այնուհետև Նոյնին Մեծությունները յարձակուրտները ընդունեցին կայսրական շքամբից, պալատական և բարձր քաղաքացիական պաշտօնականներից:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 1 յունվարի: Ֆրանսիաների մինիստրին արված է հետեւեալ ուղարկը. «Հանուսուն ձեր առաջարկությունն, որ ընկնել էր ստանձին մասնավորում օգտուած համարելով մեծանցել այն ֆոնդը, որով պէտք է ապահովվին պետական թղթադրամները՝ հրամայում եմ յանձնել այդ ֆոնդին պետական գանձարանի ոսկուց 50 միլիոն ռուբլի ընդունված արժեքով:

Մեծ իշխան Միխայիլ Նիկոլայիվիչը ներկայ 1896 թուի պետական խորհրդի նախագահ է հաստատված:

10 ՆՎՈՆ, 1 յունվարի: Այստեղ հասաւ Բելգիական թագաւորը:

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ, Սենատի արտաքին գործերի յանձնարարը այն կարծիք յայտնեց, որ պէտք է կոնգրեսը ճիշտ կերպով պաշտպանի Մոնթեի սկզբունքը և նշանակի մի իրկորդական յանձնարարով, որ մշակի այս մտքով մի որոշում:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 2 յունվարի: Առաջին ներքին փոխառություն արքայի ժամանակ գլխավոր գումարները տարել են հետեւեալ տուները:

ԳԱՆՆԻՐԷ, 3 յունվարի: Այստեղ մեծ ապուրություն գործեցին այն հեռագրիները, թէ ուսու և գերմանական մամուլը հասանում է այն գործողություններին, որոնց Ֆրանսիան, ուրիշ պետությունների աջակցությամբ, պիտի ձեռնարկէ՝ եղիպտոսը անգլիական զբաղումը մարքելու համար:

№ սերիայի	Տոմսերի №	Գումարը	№ սերիայի	Տոմսերի №	Գումարը
	823	30	200.000	293	2
	3.412	8	75.000	1.397	36
	11.159	20	40.000	4.076	35
	13.929	45	25.000	8.944	38
	2.076	42	10.000	416	26
	6.301	11	10.000	11.349	30
	6.855	4	10.000	4.905	28
	18.023	3		5.133	38
	9.916	28		10.687	29
	14.501	31		12.801	43
	4.561	9		18.303	37
	12.468	10		8.024	9
	18.629	38		7.552	23
	18.366	48		8.650	50
	18.674	2		6.803	3
	10.859	7		10.904	19
	4.621	36		2.208	41
	4.504	6		17.787	27
	9.599	46		15.040	23
	15.371	49		3.950	33

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻ ԲՈՐՍԱ

Յունվարի 2-ին

1 օնգոնի վրա 10 ֆունտ արծէ . . .	94	15	կ.
Բերլինի վրա 100 մարկ . . .	45	90	>
Պարիզի վրա 100 ֆրանկ . . .	37	27 1/2	>
Ոսկի . . . արծէ . . .	7	50	>
Մաքալային կուպոններ . . .	149	50	>
Բորսային դիվիդենդ . . .	6 1/2	7 1/2	0/10
4 1/2 օ պետական բնուտա	97	75	>
Ներքին 5 1/2 օ առաջին փոխառութ. . .	280	50	>
. . . երկրորդ . . .	243	50	>
5 1/2 օ դրաւ. թղթ. ազն. կալ. բանկի . . .	209	75	>
5 1/2 օ պետական երկաթուղ. բնուտա . . .	100	—	>
4 1/2 օ ներքին փոխառութեան	97 1/2	—	>
4 1/2 օ օրաւ. թղթ. ազն. կալ. բանկի . . .	100	—	>
Ազն. կալ. Պետ. բանկի խաղաղութ. . .	100	—	>
4 1/2 օ վկայակ. դիւր. հող. բանկի . . .	100	—	>
Փոխ. կրեդիտ. ընկեր. մտաւա . . .	152	—	>
Պետերբուրգի քաղաքային կրեդիտ. . .	100	75	>
ընկերություն օրիգոնայիններ. . .	100	25	>
Մակալայի քաղաք. օրիգոնայիններ. . .	100	—	>
Սղէտայի	100	—	>
Թիֆլիսի	98	—	>

Թաւրիզի՝ ԱՆԻՔՍՆԻՐ ԲԱՍՆԹ ԵՐ Հրատարակիչ՝ ԱՆԻՔՆԱՍ ԱՐՄՈՒՆԻ

Յ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ն Ե Ր
Открыта подписка на 1896 год на газету
„КАСПИЙ“
(XVI год издания)

Въ 1896 году „Каспий“ будетъ выходить въ Баку ежедневно, кромѣ дней послѣ-праздничныхъ, по прежней программѣ газеты литературной, общественной и политической, съ обширнымъ нефтянымъ отдѣломъ.

Подписная цѣна:
Съ доставкой: на 12 мѣс.—7 р., на 11 мѣс.—6 р. 50 коп., на 10 мѣс.—5 р. 50 коп., на 8 мѣс.—5 р., на 7 мѣс.—4 р. 50 к., на 6 мѣс.—4 р., на 5 мѣс.—3 р. 50 к., на 4 мѣс.—3 р., на 3 мѣс.—2 р. 50 к., на 2 мѣс.—2 р. и на 1 мѣс.—1 р.
Съ пересылкой: на 12 мѣс.—8 р. 50 к., на 11 мѣс.—7 р. 50 к., на 10 мѣс.—7 р. на 9 мѣс.—6 р. 50 к., на 8 мѣс.—6 р., на 7 мѣс.—5 р. 50 к., на 6 мѣс., 5р., на 5 мѣс.—4 р. 50 к., на 4 мѣс.—4 р., на 3 мѣс.—3 р., на 2 мѣс.—2 р. 50 к., и на 1 мѣс. 1 р. 50 к.
За границу: на годъ 13 руб. на 1/2 года 7 руб.

Допускается разсрочка платежа подписныхъ денегъ на слѣдующихъ условіяхъ: при подпискѣ вносится не менѣе 3 руб. городскими и 4 руб. 50 коп. иногородними подписчиками; затѣмъ 15 февраля—2 р. и 15 марта—2 руб.

Иногородніе адресуютъ свои требованія: въ Баку, въ редакцію газеты «Каспій». Подписка принимается: въ Баку—въ конторѣ газеты, Армянская улица, домъ Красильникова; въ Тифлисѣ—въ «Центральной книжной торговлѣ»; въ Кутаисѣ—при книжномъ магазинѣ братьевъ Чиладзе, противъ собора, на Тифлисской ул., собственный домъ; въ Ватумѣ—при книжно-газетномъ агентствѣ М. Николадзе; въ Елисаветполѣ—у Г. А. Альтгаузена, при его торговлѣ аптекарскими товарами; въ Москвѣ—въ конторѣ Метцль; въ Н.-Новгородѣ—въ Рождественскомъ газетномъ кіоскѣ, и во всѣхъ извѣстныхъ книжныхъ магазинахъ столицъ и провинцій.

1895 թ. նոյեմբերի 10-ից ստացվել է ՊԱՍՏԵՐԻ ՍԻՍՏԵՐՈՎ պատրաստած ԲՐՈՒՍԱՅԻ ԲՕԺՕԺԻ ՍՊԻՏԱԿ ՏԵՍԱԿԻ ՍԵՐՄԸ

որ արդեն անցեալ տարիներից յայտնի է կոլլապսում և վարակաստանում իր յատկութիւններով, և առած առատ բերքով, յեւթոՆՍԻԳԷՍ Ֆիլիմայից:
Յանկացողները կարող են պահանջել Թիֆլիսի Շերամապահութեան կայարանում՝ քննելուց յետոյ:
Գնել ջանկացողները կարող են դիմել՝ ԲԱՌՈՒՄ, ԹԻՖԼԻՍ, ԲԱԳՈՒՆ, ԵՂԷ, ՄՆԱՅԱԿԱՆՆԵՍՆԵՆԻՐԻՆ, Իսկ ՆՈՒԻԻՆ Այս Մուսայի Մահաբոյին:
Այս հասցեով. Брат. МНАЦАКАНЯНЦЪ, БАТУМЪ կամ ТИФЛИСЪ կամ БАКУ. (№ 138) (Կ. շ.) 11—24

Բ Ե Ռ Տ Է Տ Ե Լ Ն Կ
ՊԱՍՏԵՐԻ ՍԻՍՏԵՐՈՎ ՊԱՏՐԱՍԿԱԾ ԲՕԺՕԺԻ ՍԵՐՄԸ

Բաղադրի սպիտակ բոժոժից, Սարդինիայի և Ֆրանսիական դեղին բոժոժից: Առհարկան տաճը, որ գոյություն ունի 1868 թվից՝ պատիւ ունի յայտնելու չերամապահներին և ջանկացողներին, որ պայմանի և գնի մասին պէտք է դիմել ԲԱՌՈՒՄ եղը. ՄՆԱՅԱԿԱՆ ԵՆԿԵՐԻՆ հետեւեալ հասցեով.—
БАТУМЪ, Бр. Мнацакянцъ. (№ 1) (Կ.) 2—8

Գ Ո Ր Ծ Ս Ր Ա Ն
Գ. Ե Ր Վ. Մ Ա Ր Գ Ա Ր Ե Ա Ն Ն Ե Ր Ի
Տեղիւն Բաղի, Ալեքսանդրովկայա լինիա № 106—107—108
ՄՕՍԿՎԱՅԻՆ
ՋԱՆԱՋԱՆ ՏԵՍԱԿ ՄԵՏԱԲՈՒՆ ԱՊՐԱՆԻՐՆԵՐԻ
Սազա և ծաղկաւոր մանուր, պլիւշ, լինա-դոտիկ, ձախտանոց, դլիսի ալլուր, բարձի կրեւ, պլիւշի գորգ, ֆուլար, բուրսո, լուսարին և այլն:
ՊԱՇՏԵՍ ԹԻՖԼԻՍՈՒՄ. Գանձակայա, № 31, Թ. Գ. Մարգարեանի մօտ:
(№ 79) 8—10

Կ Ր Ա Կ Ի Գ Է Մ Փ Ո Ւ Ա Գ Ա Ր Ա Ջ Ա Պ Ա Հ Ո Վ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ե Ա Ն
ԹԻՓԼԻՍԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԸ
Ապահովագրում է ամեն տեսակ շինութիւններ Թիֆլիս քաղաքի մէջ
ՏԵԼԷՖՕՆ № 288

Վարչութիւնը գտնվում է քաղաքային տանը, երևանեան հրապարակի վրա, և բաց է առաւօտեան 9 ժամից մինչև 2 1/2 կէս օրից յետոյ:
Մուտքը վճելով անվճար փողոցից, քաղաքային դուռայի պողէզով:
(№ 90) (Կ.) 18—20

Հ Ա Յ Գ Ո Ր Ծ Ի Չ Ն Ե Ր Ի Պ Ա Տ Կ Ե Ր Ն Ե Ր Ը

Լուսանկար Տէր-Վանդանի մօտ վաճառվում են հետեւեալ հայ գործիչների պատկերները՝
Հարկաւորներ.—Տիգրանի զարու գործիչներից՝ ՍԱՀԱԿԻ և ՄԵՍՐՈՊԻ: Ժամանակակիցներից՝ ՆԵՐՍԷՍ Վ, ԳԷՈՐԳ IV, ՄԱԿՍԻ և ՄԿՐՏԻԶ կաթողիկոսները, ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԱԼԷԱՔԱՆԵՆԻ (կա թողկոս Կիլիկիայի), ՄԱՏԹԷՍ ՊԱՏՐԱՐԻ ԻՋՄԻՐԼԵՆԻ, ԱՐԻՍԱԿԷՍ ԱՐԲԵՊԻՍՈՎՈՍ ՍԵՐԱԿԵԱՆԻ, ԽՈՒՐԷ ՆԱՐՊԷԻ և ուրիշ արժանուար նշանակաւորները:
Ն յ յ ն տեղը վաճառվում են.—ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄՈՐՆՈՒՆ, ՐԱՅՅԻՆ, ՌԱՅՍԵՆԸ ՊԱՏԿԱՆՆԵՍԻՆ, ՏԵՐԵՆՅԻՆ, ՍԵՓԱՆԵՍՈ ՆԱՋԱՐԵԱՆՅԻՆ, Յ. ՊԱՐՆԵԱՆԻ, Պ. ԱՂՄԵԱՆԻ (բոլոր դերերում նկարված), ԽՄԲԱԳԻՆԵՐԻ, կենդանի ԳՐՈՂՆԵՐԻ, նշանուար հայ ԿԱՆԱՆՑ՝ Ս. ՏԻՍԱԿԻ, ՄԱՐԻԱՄ ՄԷԼԻԻ-ԱՂԱՍԱԼԵԱՆ-ԱՐՄՈՐՆՈՒՆ, «ՄՇԱԿԻ» ԱՇԽԱՍԱԿԵՆԵՐԻ յօրեկանական ալբոմը, նմանակն ուրիշ զանազան գործիչների լուսանկարները:
Վերջինից պատկերները արժեն մեծազրկ 3 ռուբլի, ՄԻՋԱԿ ՊԱՏԿԵՐՆԵՐԸ 1 ռուբլի, ԿԱՐԵՆՏՍԵՆԻՆ կոչված պատկերները՝ 40 կոպէկ, ՎԻՋՆՏ կոչված պատկերները՝ 20 կոպէկ:
Հասցեն՝ ТИФЛИСЪ. Фотография Теръ-Гевондянца (На Михайловск. мосту). Ճանապարհա՝ ծախսը գնողի վրա է:
(№ 117) 7—10